

1 Kan du huske på valsen,
uden kravetøj om halsen,
med stok og med randselen på,
aldrig mangled' humøret,
var vejen end pløret,
og støvlerne mangled' en tå.
Vi for rundt i rig'rne,
vi sang og krammed' pi'r'ne.
tit tog vi vel også en tår.
Vi har været mange steder,
vi har haft mange glæder,
vi har følt hele verden som vor.

*Åh, disse minder,
fra du var en farende svend.
Åh, disse minder,
den tid kommer aldrig igen.
Åh, disse minder,
det er dem, der gi'r livet kulør,
i hulen vi svendene finder
med det gode det gamle humør.*

2 Ud af sengen vi hopped'
om morgenen og stopped'
vor pibe og vandred' påny,
sjældent var vi vel mætte,
men stundom skam trætte,
når om aftenen vi kom til en by.
Var der arbejd', så blev vi,
hvis ikke, så gled vi,
men tog dog forplejningen først,
og var glade for geskænnen,
når vi 'sad på bænken
ku' mættes, fik slukket vor tørst.

*Åh, disse minder,
fra du var en farende svend.
Åh, disse minder,
den tid kommer aldrig igen.
Åh, disse minder,
det er dem, der gi'r livet kulør,
i hulen vi svendene finder
med det gode det gamle humør.*

3 Hurtig glemte vi sorgen,
tænkte ej på i morgen. -
Vi leved' fra dag og til dag.
Derpå kan man kende
de farende svende,
de mødes til lystig et lag.
Ej vi samled' dukater,
men traf kammerater,
og det var tit bedre end mønt.
Vi har været flot i tøjjet,
vi har været' godt i møjet,
vi har kendt både laser og pynt.

*Åh, disse minder,
fra du var en farende svend.
Åh, disse minder,
den tid kommer aldrig igen.
Åh, disse minder,
det er dem, der gi'r livet kulør,
i hulen vi svendene finder
med det gode det gamle humør.*

4 Kan du huske om julen,
når vi sad i hulen
ved gås og et veldækket bord.
Man ku' se tårer rinde,
selv på hærdede svende,
når tankerne mod hjemmene fo'r;
Nu er vi herhjemme,
dog aldrig vi glemme,
hvad ude i verden vi så.
Vi ældre er blevne,
vore minder er levende,
det er minder, der aldrig forgå.

*Åh, disse minder,
fra du var en farende svend.
Åh, disse minder,
den tid kommer aldrig igen.
Åh, disse minder,
det er dem, der gi'r livet kulør,
i hulen vi svendene finder
med det gode det gamle humør.*